

ΘΕΑΤΡΟ

ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΝΑ ΜΟΛΕΣΚΗ

«Μια μέρα όταν ήμασταν νέου»

Ενός ανδρός έργο, και δει του Μάριου Μεττή, αποτελεί η παράσταση «Μια μέρα όταν ήμασταν νέου». Φαντάζομαι ότι οι σκηνοθετικοί οραματισμοί αρχίζουν από τη στιγμή της επισήμανσης του έργου. Η περίοδος κυοφορίας επιμηκύνεται, η ψηλάφηση των λέξεων κατά την περίοδο της μετάφρασης γίνεται ήδη υπό το πρίσμα της σκηνικής τους λειτουργικότητας. Και, τέλος η αλληλοκατανόηση μεταξύ του σκηνοθέτη και του πρωταγωνιστή του πρέπει να είναι πλήρης! Ο Μάριος Μεττής έκανε καλά τη δουλειά του και

στις τέσσερις δημιουργικές υποστάσεις, αρχίζοντας από την επιλογή του έργου. Ο ΝικΠέιν χρησιμοποιεί μια αρκετά δοκιμασμένη στη θεατρική συγγραφή συνταγή καταγράφοντας τη διακεκομμένη ιστορία αγάπης δύο ανθρώπων, τους οποίους η ζωή σμίγει και χωρίζει. Η ποιότητα της γραφής, ο λόγος που δεν ονομάζει αλλά υπονοεί το συναίσθημα, η ψυχογραφική ακρίβεια και η με πόνο εκφρασμένη από τον συγγραφέα απορία γιατί τόσο συχνά χάνουμε στην αναμέτρηση με τη μοίρα – αυτά είναι τα προσόντα του έργου. Η εναλλαγή της συγκάλυψης και της αποκάλυψης των συναισθημάτων κάτω από τη ροή των λέξεων αποδόθηκε στη μετάφραση. Η σκηνοθεσία έγινε ταυτόχρονα με την υποκριτική επεξεργασία του ρόλου, εξ ου και η αλληλοτεκμηρίωσή τους. Η Νιόβη Χαραλάμπους, με την οποία πρωταγωνίστρια ο Μεττής ως σκηνοθέτης ανέβηκε στα ύψη στον «Μάκβεθ», ήταν υφολογικά συντονισμένη με τον συμπρωταγωνιστή και σκηνοθέτη της, αποδίδοντας την έλξη που υπήρξε μεταξύ των δύο, την παγίδευση της ηρωίδας της μέσα στη συμβατικότητα, αλλά και την αξιοπρέπειά της. Κορυφαίο σ' ό,τι αφορά την υποκριτική ποιότητα υπήρξε το μεσαίο μέρος της παράστασης, όταν οι δύο ηθοποιοί δεν ασχολούνταν με τα εξωτερικά χαρακτηριστικά της ηλικίας των ρόλων τους (στο πρώτο μέρος είναι 17-18, στο δεύτερο 37-38, στο τρίτο 77-78 χρονών), αλλά έπαιζαν το ουσιαστικό θέμα του έργου – την αγωνιώδη αλλά και καταδικασμένη προσπάθεια να υπερνικήσουν την απόσταση μεταξύ τους. Ενδιαφέρουσα η μινιμαλιστική σκηνογραφία της Μαρίνας Χατζηλουκά και τα μουσικά ιντερμέτζο από την Ειρήνη Ανδρονίκου.